

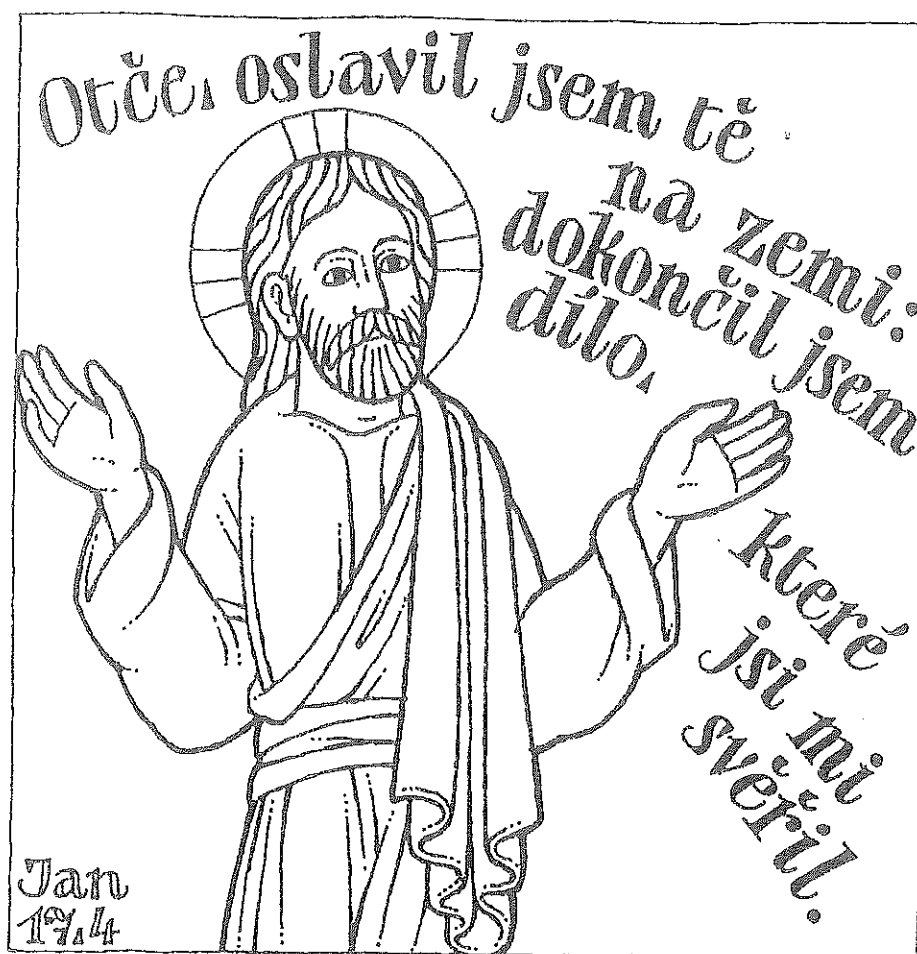
Farní zpravodaj

Český Krumlov

24. 5. 2020

č. 22 - 2020

Cyklus A
7. neděle
velikonoční

Evangelium
Jan 17.1-11a

Růženec - modlitba s Marií a k Marii

Mezi těmi, ke kterým se obrací křesťanská modlitba, zaujímá mimořádné postavení Maria, Matka Páně.

Marii vyhledávali již její současníci - Když Maria po odchodu svého syna žila u Jana, jistě ji věřící vyhledávali a tázali se na Ježíše, vždyť byla jediná, která mohla svědčit o třiceti letech jeho života. I na ni sestoupil Duch svatý a naučil ji chápat tajemství tohoto života. Nelze si představit, že by k ní lidé nepřicházeli se svými starostmi a nesvěřovali se do její modlitby. Vždyť viděli, jak hluboce byla spojena se svým Synem; jistě jí mnozí říkali: "Vzpomeň si na mne ve své modlitbě". A tak to zůstalo i nadále. Co vede věřícího k Marii, nelze vypovědět několika slovy. Zvláště zřetelně se projevuje hledání její pomoci. Maria je "Potěšení zarmoucených", "Pomocnice křesťanů", "Matka dobré rady". Maria je vyvolená, blízká Bohu; ale ne jako bohyně, která žije v blaženosti své povznesenosti, nýbrž vším, čím je, je z milosti Kristovy.

Křesťan si může být jistý její láskou. To znamená, že člověk může do její lásky přinést veškerou svou bídu, i tu zcela skrytou a němou, což je zcela nedocenitelné. Proto k ní trpící a potřební neustále vysílají své prosby, aby pomohla. Maria ale nepomáhá svou vlastní mocí, protože ani ona, ani světci nejsou nějakými pobočnými instancemi vedle Boha, které by působily z vlastní vůle a moci, oni za nás u Boha jen prosí. (Podle R. Guardiniho z knížky "O modlitbě", s. 221-227)

Zdravas, Maria - Svátí a Maria nezatemňují obraz Boha, naopak, odkazují na Boha jako nic jiného. Každý svatý je odrazem a obrazem Krista; v každém stejně se znovu uskutečňuje vtělení Boha, protože v něm bylo dosaženo to, čím by měl být každý člověk, totiž "další Kristus" (srov. Pavlovy listy). Sama Marie se v Magnificat (L 1,46-55) modlí: „Veliké věci se mnou učinil ten, který je mocný.“ Pokračuje ale dále: „Proto mne budou blahoslavít všechna pokolení.“ Můžeme při tom chybět? Proto nechť je připojena výzva, kterou my katolíci směřujeme k Marii. První část je vyňata z evangelia a neopakuje nic jiného než pozdrav, kterým Marii poctil anděl a Alžběta (L 1,28-42). Druhá část je připojena církví a prosí Marii o její mocnou přímluvu u Boha.

Přátelství s „obyvateli nebes“ - To, že lidé volají Marii nebo svaté kvůli přímluvě u Boha, není tím, že jim více důvěřují nebo od nich snad očekávají Boží pomoc. To by se neslučovalo s katolickou vírou. Naopak, Marie a svatí nám stojí nablízku jako pouzí lidé, jako stvoření, kteří jsou, jak věříme, již u Boha. Ale protože trvá přátelství mezi lidmi, kteří již došli k cíli, a námi, kteří jsme ještě na cestě, obracíme se k nim s prosbou o modlitbu. Vždyť tak jako každý křesťan shledává jako samozřejmé, že poprosí ostatní lidi o pomoc v modlitbě, tak prosíme o přímluvu Marii a svaté, kteří jsou u Boha. Lásky a pomoci bližním v nebi nepřestávají (srov. 1K 13,8)! V mnohých situacích našeho života používá Bůh ostatní lidi, aby nám zprostředkoval svou lásku: rodiče, učitele... Proč ne tedy také svaté!?

Kontemplace Kristovy tváře - Maria je nepřekonatelným vzorem kontemplace Krista. Synova tvář jí patří zvláštním způsobem. Byl utvářen v jejím lůně a přebíral od ní také lidskou podobu evokující duchovní blízkost, jež byla nepochybně ještě mnohem intenzivnější. Žádný člověk se kontemplací Kristovy tváře nevěnoval s takovou vytrvalostí jako Maria. Oči Mariina srdce se na Syna určitým způsobem upírají již při Zvěstování, kdy jej počala z Ducha Svatého, a v následujících měsících začíná pociťovat jeho přítomnost a předvídat jeho rysy. Když jej konečně přivedla v Betlémě na svět, mohl také její tělesný zrak něžně spočinout na tváři Syna, když jej zavinovala do plenek a vkládala do jeslí (srov. Lk 2,7).

Od této chvíle se její pohled, vždy naplněný milujícím úžasem, od Syna již neodtrhne. Občas to bude pohled tázavý jako při události Ježíšova nalezení v chrámě: Dítě, proč jsi nám to udělal? (Lk 2,48). V každém případě se bude jednat o pohled pronikavý, schopný číst v Ježíšově nitru, vnímat dokonce i skryté pocity a odhadovat jeho rozhodnutí, jako tomu bylo například v Káně (srov. Jan 2,5). Jindy to bude pohled bolestný, zvláště pod křížem, kde to bude v určitém smyslu také pohled "rodičky", neboť Maria se zde neomezí na sdílení utrpení a smrti se svým Jednorozeným, ale přijme tu nového syna, který jí byl svěřen v milovaném učedníku (srov. Jan 19, 26-27). O velikonočním ránu bude mít Maria pohled rozzářený radostí ze vzkříšení a nakonec to bude pohled planoucí sesláním Ducha svatého o letnicích (srov. Sk 1,14).

Evangelium této neděle je částí Ježíšovy velekněžské modlitby. Jeho pozadím je vztah utrpení a vzkříšení. Můžeme si všimnout, že tu nenajdeme žádný výrazný znak smutku, ale jen odhodlání jít dopředu a splnit svůj úkol. Jinak se to jeví u synoptiků, kde je více přítomen aspekt smutku a bolesti z toho, co Pána čeká a co se má stát. I když se to může zdát protikladné, je to ve skutečnosti projevem jeho vnitřní svobody.

Je nám známo, že člověk se přirozeně a instinktivně vyhýbá všem utrpením, která může zažít na tomto světě. Je to podobné, jako když se někdo chrání, když na něj směřuje nenadálý úder. On s tím nepočítá a není připravený. Proto je jeho reakce podvědomě obranná. Jinak vypadá situace a odlišně se reaguje, když je člověk na něco připraven a počítá s tím. Ježíš přijímá ukřižování nejen z poslušnosti, protože je to vůle Otce, ale i z lásky k lidem. To mu ovšem nebrání, aby současně ukazoval k tomuto činu svůj odpor. U Ježíše tedy můžeme vidět celou paletu lidských i božských postojů. Tu se před námi může vynořit otázka: Přidává utrpení životu hodnotu, prohlubuje jeho pochopení? Vždyť Ježíš předpovídal, že i my budeme stále pronásledováni (srv. Jan 15,20). A vidíme, že v celých dějinách, i když v rozmanitých formách, je tomu více či méně stále tak.

Vždyť kdo doted' vládne na tomto světě? Můžeme mít o moc lepší osud, než jaký měl náš Stvořitel a Vykupitel a v příslušné míře i množství našich spolubratrů? Když si zrekapitulujeme lidské dějiny, období pokoje a míru či vítězství spravedlnosti nebylo mnoho. Zdá se, jako by vládcem na tomto současném hmotném světě byl víc vládce temnot než Bůh. Z jeho moci se před Božím vtělením (ne bez pádů a omylů) vymkli jen ti jedinci, kteří byli (s pomocí zvláštní Boží milosti) schopni mu plně nepodlehnout. Například Abraham, Mojžíš, David a další. Panna Maria je v této řadě výjimečná. Jejich vliv však byl jen v určitých situacích, ne obecný. Vykupitelem je jen druhá božská osoba. Oni připravovali cestu spásy. Na jiném místě to objasňuje Jan Křtitel (srv. Mk 1,7). Ježíš ve své modlitbě neprosí za svět, ale jen za ty lidi, které dostal od Otce. To se některým současným uším může zdát divné. Pochopit tento zvrát je možné tehdy, když si uvědomíme, že všechno, co se děje ve světě, Bůh buď chce, nebo dopouští. A na druhé straně lidé nejsou pasivními činiteli, nýbrž aktivními účastníky spásonosného dění. Proto Ježíš všechny ty, kteří ho přijali a poznali jako Božího Syna, dostal od Otce... On zemřel a vykoupil všechny, ale ne všichni ho přijali.

Mons. LADISLAV HUČKO, apoštolský exarcha

Mše svaté v týdnu od 24. 5. 2020 do 31. 5. 2020 Český Krumlov:

25.05.	Po	na dobrý úmysl
26.05.	Út	-----
27.05.	St	
28.05.	Čt	za živé a + z rodiny Vávřů, ostatní příbuzné a d. v. o
29.05.	Pá	za Jana a Magdalenu Vojčovy, dceru Jiřinu a d. v. o.
30.05.	So	
31.05.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 25.05.	ÚTERÝ 26.05.	STŘEDA 27.05.	ČTYRTEK 28.05.	PÁTEK 29.05.	SOBOTA 30.05.	NEDĚLE 31.05.
ČESKÝ KRUMLOV SV. VÍT	17:00P		17:00Ž	17:00P	17:00Ž	17:00Ž	<u>9:30P</u>
ČESKÝ KRUMLOV KLÁŠTER							
VĚTRNÍ							8:00VT
PŘÍDOLÍ							11:15P
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15JR
KÁJOV					17:00P		8:00Ž
SOBĚNOV							11:15Ž
Liturgické texty - 7. neděle velikonoční							
I. čtení: Sk 1, 12 - 14 II. čtení: 1 Petr 4, 13 - 16 Evangelium: Jan 17, 1 - 11							

o z n á m e n í

- V úterý 26. května je památka sv. Filipa Neriho, kněze.
- V neděli 31. května v **Kájově** v kostele Nanebevzetí Panny Marie bude od **16:30** hodin společná *modlitba svatého růžence* a poté v **17:00** hodin *slavnostní nešpory se svátostným požehnáním*. *Všechny srdečně zveme ke společné modlitbě.*

www.farnostek.bcb.cz

www.fuvetrni.webnode.cz

www.farnostkajov.cz

rkf.ceskykrumlov@dicb.cz

rkf.vetrni@dicb.cz

rkf.kajov@dicb.cz